ΕΤΟΣ Β' ΕΝ ΛΕΜΕΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ, 18)30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1882. ΑΡΙΘ. 92

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνια ἑπτὰ Ἐντὸς ἐξωτερικοῦ φράγκα εἴκοσιν.—Εἰδοποιήσεις ἡ διατριβαὶ κατατάσσονται πρὸς ἡμίσυ φράγκον τὴν γραμμήν. Ἐγγραφα Κυβερνητικὰ ἡ Δημαρχικὰ πρὸς δύο πέννας τὴν γραμμήν.—Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται ἐωσμάρ.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἑβδομαδιαία.

Δι' ὅλαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὁδὸς Ἁγίου Ἰωάννου ἐπὶ τῇ νέᾳ πλατείᾳ κ Σπυρ. Ν. Φραγκούδη.

Αἱ συνδρομαὶ εἰσὶν ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἐπιστελλόμενα, δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικῶν τελῶν εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(Συν. ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 89 φύλλου.)

Οἱ Κύπριοι αἰσθόμενοι μετ' οὐ πολὺ τὸν Ριχάρδον καὶ τὴν λείαν ἀγαπῶντα καὶ τὸ ὅπλειον τῆς Κύπρου ἐπιθυμοῦντα, ἠρξαντο μετὰ μεγίστης δυσαρεσκείας νὰ ὑποβλέπωσι τὸν νέον αὐτῶν ζυγόν.

Πρῶτον δὲ οἱ κατοικοῦντες περὶ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Μαχαιρᾶδος κηρύξαντες αὐτοκράτορα μοναχόν τινα, ὥρμησαν τὸν κατὰ τοῦ ξένου πόλεμον. Ἀλλ' ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Ριχάρδου, Ροβέρτος Τόρνχαμ, ἐγκαίρως πληροφορηθεὶς περὶ τῶν τεκταινομένων, αἱρνιδίως προσέβαλε τοὺς ἔτι ἀδιοργανίστους ἐπαναστάτας καὶ συλλαβὼν τὸν αὐτοκράτορα αὐτῶν ἀπηγχόνισεν.

Μετὰ τὴν τραγικὴν ἀπόπνιξιν τῆς συνωμοσίας ταύτης τῶν Κυπρίων, ὁ Ριχάρδος κακῶς προσωνιζόμενος περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου τιμαρίου, ἐχων δὲ συνάμα καὶ ἀνάγκην συγκεντρώσεως τῶν στοατευμάτων αὐτοῦ ἐν Συρίᾳ ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐρμαίου, ἐμπορευόμενος αὐτὸ ἔθεν ἐπώλησε τὴν Κύπρον εἰς τὸ τάγμα τῶν Ναϊτῶν ἀντὶ ἑκατὸν χιλιάδων νομισμάτων ἢ βυζαντίων.

Πρὶν ἢ διακόψω τὸ παρὸν ἀπόσπασμα ὀφείλω νὰ παρατηρήσω ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς Ναΐτας πωλήσεως αὐτῆς, ἡ δύστηνος Κύπρος ὑπεβλήθη εἰς ἀτελεύτητον σειρὰν δεινοπαθημάτων, κύπτουσα ὑπὸ τὸ ἄχθος θηριωδίας καὶ πλεονεξίας Τυραννίδος, ἥτις, ὡς ἡ Λερναία Ὕδρα, ἅμα ἐκκοπτομένης μιᾶς τῶν κεφαλῶν αὐτῆς, ἀνεφύετο αὐθωρεὶ ἑτέρα, ἀνεβλάστησε καὶ αὐτὴ ἑτέραν ἀπαισιωτέρας φύσεως κεφαλήν, ἄρας τῆς μιᾶς ἀπολλυμένης.

Μόλις γενόμενοι κύριοι τῆς Νήσου οἱ Ναΐται, οἱ ἄγριοι ἐκεῖνοι ἱππόται ἤρξαντο ἐξασκοῦντες τοσαύτας δυσπραγίας καὶ κακουργήματα, ὥστε οἱ ἀτυχεῖς Κύπριοι, ἐν τῇ ἀκμῇ κιτῶν ἀγανακτήσει ἐβράξαντο τῶν ὅπλων καὶ μιᾷ φωνῇ ἐξήρτετο ἐκ τῶν στήθων αὐτῶν τὸ σύμβολον: «ἡ τῆς πατρίδος ἀπελευθέρωσις ἐκ τοῦ ξένου ζυγοῦ διὰ τῶν ὅπλων.» Τοσοῦτον ἱστορικὴ τυγχάνει ἡ τοῦ Κυπρίου λαοῦ τότε ἀνδρικὴ κατὰ τῆς τυραννίδος ἐξέγερσις, ὥστε τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς ὄραμα ποιηθὲν ὑπό τινος γόνου τῆς Κύπρου πλειστάκις εἰσῆλθε ἀπὸ σκηνῆς, τὰς ἐλπιστὰς ἐγκαταλιπὸν ἐντυπώσεις. Καὶ ὅμως ὁ ξένος ἐκεῖνος ζυγός, καθ' οὗ οἱ ἀείμνηστοι προπάτορες γενναίως ἐξανέστησαν, διατρανώσαντες καθ' ἅπαντα τὸν ἱστορικὸν κόσμον ὅτι παρὰ τοῖς τότε Κυπρίοις ἐνυπῆρχεν ἀκμαία ἡ ὑψηλὴ καὶ εὐγενὴς ἐκείνη φύσις, ἡ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ὑπέρτερα παντὸς ἄλλου τιθεμένη καὶ ἧς ὁ ἅγιος ἐνθουσιασμὸς παράγει ὅ,τι ὑψηλότερον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔγκειται, τοὺς δουλοπρεπεῖς τῶν ἐλευθεροφρόνων διακρίνουσα, θέτουσα τούτους μὲν ἐν ἀληθῶς ἐπιζήλῳ πολιτικῇ θέσει, ἐκείνους δὲ ἐν τῇ κακοδαιμονίᾳ εἰδεχθοῦς τυραννίδος, ὁ ζυγὸς ἐκεῖνος, λέγω, ἔσχε τὴν ἐπάρατον ἰδιότητα γηράσκων νὰ ἀνανεῶται καὶ νὰ προσλαμβάνῃ ἀλλοίαν μὲν μορφήν, ἐπίσης ὅμως εἰσεχθῆ καὶ τρομακτικήν, διότι εἰ καὶ οἱ τότε ἀγωνισθέντες ἀπέπεμψαν εἰς κόρακας τοὺς βδελυροὺς ἐκείνους μαχητὰς τῆς δουλείας καὶ βαρβαρότητος, οὐδαμῶς ὅμως ἐξησφάλισαν τὴν ἑαυτῶν ἐλευθερίαν ὡς θέλομεν ἴδει κατωτέρω· ἡ δὲ μακροχρόνιος καταπιεστὶς παντοδαπῆς φυτειοδουλείας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας τὰ εὐγενέστερα στοιχεῖα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐμάχοντο κατὰ τῶν βδελυρῶν καὶ ἀπανθρώπων τῆς τυραννίας παθῶν, ἐπήνεγκε, κατ' ἐμὴν γνώμην, τοσαῦτα δεινὰ τραύματα κατὰ τοῦ ἐν Κύπρῳ βίου καὶ τοσοῦτον ἐξήντλησε τὰς καρδίας τῶν μεταγενεστέρων ὥστε καὶ τέσσαρσιν αὐτοὺς ἀδυνάτους καθιστᾶν ἄπλων τοῦ λόγου νὰ ποιήσωσι τὴν δέουσαν χρῆσιν, ἐγειρόντες γοερὰν φωνὴν τῆς ὑψηλοτέρας καὶ ἀγιοτέρας διαμαρτυρίας κατὰ τῶν παρουσῶν ἀσχημιῶν, ἅπως ποιήσωσι γνωστὸν εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ κενὸν τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς τελεσάσης τὴν πολυθρύλλητον σύμβασιν τοῦ 1878 ἀγγλικῆς κυβερνήσεως συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἡ Κύπρος ὤφειλε νὰ καταστῇ ὑπὸ δεξιοῦ καὶ δραστηρίου Βρετανικοῦ συστήματος, πρότυπον ἀγαθῆς διαχειρίσεως!!! Ἀλλ' ἐπιλείψουσί με ὅ,τε χρόνος καὶ χῶρος ἐὰν ἐπιχειρήσω τὴν περιγραφὴν τῆς ζοφερᾶς ταύτης καταστάσεως εἰς ἣν διατελεῖ ἡ Κύπρος καὶ τὴν ἔστω καὶ ὠμυδρὰν σκιαγραφίαν τῶν αἰτίων ἐξ ὧν ἀπορρέει ἡ φθισικὴ καὶ ὅλως ἀξιοθρήνητος τοῦ τόπου κατάστασις· ἄλλως τε ἦτοῦ θεμάτος τούτου πραγματεία οὐτοῦ παρόντος ἀποκλειομένη ὑπὸ τῆς φύσεως τῆς παρούσης βραχείας ἱστορικῆς διατριβῆς. Ἐν τῇ ἀμεροληπτῳ καὶ ἐμφρονι ἐρεύνῃ τῶν πηγῶν τοῦ κακοῦ, δὲν ἤθελον φεισθῆ οὐδενός, ἵνα κατ' ἀξίαν ἀποδώσω τὰς οἰκείας προσηγορίας τοῖς πρωταιτίοις τῆς ἀφορήτου ταύτης καταστάσεως καὶ ἐν τῇ αὐστηρᾷ ἐξελέγξει τῶν πραγμάτων ἤθελον καταδείξει ὅτι ἡ παροῦσα διοικητικὴ ἀθλιότης καὶ σύγχυσις θὰ ἐβελτιοῦτο κατὰ μέρος, ἐὰν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων κατεδείκνυον πρακτικῶς διὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν τούτων τὸ ὅλως ἀνάρμοστον τῇ φιλελευθέρᾳ ἀγγλικῇ πολιτικῇ καὶ παντὶ πεπολιτισμένῳ κράτει, τὸ ὅλως βαρὺ ἄπελπι καὶ ἄμοιρον πάσης κυβερνητικῆς χρείας τέως ἰσχύει σύστημα, καὶ οὐχὶ διὰ μιᾶς ἀποπείρας στερουμένης πρακτικότητος, ἀλλὰ δι' ἀπαύστου πυρετωδους ἐνεργείας οἵα ἐμπρέπει λαῷ ἀνεπτυγμένῳ, τὴν ἑαυτοῦ προοδον ἐσαεὶ ἐπιδιώκοντι.

Τὸ Πάσχα τοῦ 1192 εἶχεν ὁρισθῆ ὡς ἡ σωτηρία ἡμέρα τῆς κατὰ τῶν Ναϊτῶν ἐξεγέρσεως· ἡ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμέρα ἐκηρύττετο καὶ ὡς ἀφετηρία τῆς σωτηρίας τῆς Κύπρου ἐκ τοῦ αἴσχους καὶ τοῦ ἄχθους τοῦ ἀνδραποδισμοῦ. Δυστυχῶς οἱ Ναΐται πληροφορηθέντες περὶ τῆς τοῦ καταδυναστευομένου λαοῦ ἐπικειμένης ἐξεγέρσεως ὡχυρώθησαν ἐντὸς τῶν φρουρίων τῆς Λευκωσίας. Ἀλλ' ὠθούμενοι εἰς τὸ μέγα αὐτῶν ἔργον οἱ Κύπριοι ὑπὸ τῶν ἀπαραβιάστων νόμων τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὅταν αὕτη τυγχάνῃ γνησία καὶ ὑπερήφανος, ἀπεφάσισαν νὰ ἐμμείνωσιν ἄχρις ἐσχάτων ἐν τῇ γενναίᾳ αὐτῶν ἀποφάσει. Ὅθεν ἐπιπεσόντες κατὰ τῶν Ναϊτῶν, ἐπολιόρκησαν τούτους ἐντὸς τοῦ φρουρίου, διασπείραντες ἀνὰ τὰς τάξεις αὐτῶν τὸν φόβον καὶ τὸν ἀπελπισμόν. Ἀπέλπιδες πλέον οἱ ἱππόται περὶ τῆς σωτηρίας των, ἀπεφάσισαν ἢ νὰ νικήσωσιν ἢ νὰ ἀποθάνωσιν. Ὅθεν παρασκευασθέντες πρὸς θάνατον ἐξώρμησαν αἰφνιδίως περὶ τὸ λυκαυγὲς ξιφήρεις καὶ ὡς λύκοιμαι νέμενοι κατέσφαξαν τοὺς ἀμερίμνους πολιορκητὰς, παρεκτραπέντες εἰς ὠμότητας οὐχὶ ἀσυνήθεις εἰς τὸ τάγμα αὐτῶν. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων κακουργημάτων ἐπιπεσόντες καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας καταφυγόντας δυστυχεῖς κατοίκους κατέχραναν τὸ θυσιαστήριον διὰ τῆς σφαγῆς ἁπάντων· μεθυσθέντες δὲ ἐκ τῶν αἱμάτων ἐτέτρεχον οἱ δειλαιοι τὰς ὁδοὺς φονεύοντες τὸν προστυχόντα ἄνευ διακρίσεως φύλου καὶ ἡλικίας Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν βάρβαρον θρίαμβον αὐτῶν οἱ Ναΐται ἐνόησαν ὅτι ἀδύνατον νὰ διαμείνωσι πλέον ἐν τῇ νήσῳ· ὅθεν καὶ προέτειναν εἰς τὸν Ριχάρδον τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ δυσοικονομήτου ἐμπορεύματος ἀντ' αὐτῶν· ὁ ἕτερος ἐπαρουσιάσθη προθυμότερος ἀγοραστὴς ὁ γάλλος ἱππότης Γουΐδος ὁ Λουζινιὰν, πρὸς ὃν καὶ παρεχωρήθη ἡ Κύπρος ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τιμήματος τῶν ἑκατὸν χιλιάδων ζωντίων.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ὁ ΑΥΣΙΜΑΧΟΥ.

(ἕπεται συνέχεια.)

Κύριε Συντάκτα.

Ἴσως ἐδαύμασαν οἱ ἀναγνῶσται τῆς "Ἀληθείας" οἱ Κύπριοι ἄρα ἀξιοῦσι τὰς ἐδῶ προηγουμένους ἀπαιτοῦσιν τῆς Κάρακος, ἀλλὰ ἐλεώμεθα ἑαυτὸν κάπως ἐπιχειρούμενον νὰ γράψω ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ἀναφορικῶς πρὸς ἐποικίσεις ἐν Κύπρῳ.

Ἐπὶ παντὸς ἄλλου παρατηρῶ μετ' εἰλικρινοῦς λύπης ὅτι, μετὰ τέσσαρας ὅλους ἑπταετεῖς οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἀνάσσης ἐὲν γνωρίζουσιν τὴν Κύπρον κάλλιον τοῦ Σὶρ Λαϋάρδου καθ' ἣν στιγμὴν ἠπατᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν πασαίων ἐπὶ τῶν προσόδων τῆς Κύπρου ἢ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀδεσπότων γαιῶν.

Λί ἐξ ἀγνοίας σφαλερὰι πλη ροφορίαι τῆς Διοικήσεώς μας ἔθεσαν εἰς τὸ στόμα τοῦ τεβαστοῦ ἡμῶν Λόρδου Κιμβερλεῦ καὶ τήνδε τὴν παραδοξοτάτην τῶν ἰδεῶν — "Τὸ μέγιστον πρόσκομμα εἰς σύστασιν ἀποικιῶν παρεμβάλλει ἡ περίπτωσις ὅτι οἱ νῦν κάτοικοι κέκτηνται δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑφ' ἕνα ἢ ἄλλον τύπον", ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι "εἶναι ζύσκολος ἡ εἰσαγωγὴ μείζονος πληθύος ξένων ἀποίκων."

Καθ' ἡμᾶς τὸ μέγιστον πρόσκομμα εἰς τὴν πραγματίωσιν οἱασδήποτε προόδου καὶ βελτιώσεως τῆς νήσου εἶναι.... οἱ παμμεγέθεις φάκελλοι, οὓς ἐκπέμπει ἀνὰ ὀκταήμερον ἡ Διοίκησίς μας ἢ διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τῶν ὁποίων, εἰς ἐπίμετρον ἐαπανῶνται καὶ τοσαῦται ἑκατοντάδες λιρῶν. Διότι ἐκ τῶν φακέλλων ἐκείνων βεβαίως συνελέξεν ἡ Λ. Ἐξ. ὁ Λόρδος Κιμβερλεῦ τὰς παραδόξους ταύτας ἰδέας, ὡς καὶ ὅσας ἔγνωμεν πρότερον περὶ τῆς ἐξόχου ἱκανότητος τῶν πτωχῶν Μελιτσάμπων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν, περὶ τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ τῶν τουρκ. καὶ ἑλλην. σχολείων κ.λ.π. κ.λ.π. τὰς ὁποίας οὐδεὶς Κύπριος ἀνέγνωσεν ἄνευ ἐκπλήξεως.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμὸν εἶναι τοσοῦτον τὸ μέγεθος τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου, ὥστε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκατασταθῶσι διαμιᾶς ἄλλαι 200,000 ἐποίκων καὶ νὰ διανεμηθῇ αὐτοῖς ἀρκοῦσα ἔκτασις γῆς πρὸς καλλιέργειαν χωρὶς παντάπασι νὰ ἐλαττώσωσι κεκτημένα δικαιώματα τῶν οἰκων· πρέπει δὲ νὰ προσθέσω ὅτι ἂν δὲν ἠπατᾶτο οἰκτρῶς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάσῃ ἀντὶ 5,000 λιρῶν(!) τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν ἐπὶ ἐνοικίῳ(!) τὰς ἀπείρους ἐκτάσεις τῶν ἀδεσπότων γαιῶν, ἦτο δυνατὸν νὰ προικισθῶσι 40,000 οἰκογένειαι γεωργῶν δι' ἐπαρκοῦς γῆς πρὸς καλλιέργειαν ὀρεάν, δυνάμει αὐτοῦ τοῦ τουρκικοῦ νόμου κατ' ὃν "δικαιοῦται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ καταλάβῃ ὡς ἰδιοκτησίαν καὶ καλλιεργήσῃ πᾶσαν γῆν κειμένην ἐν τοσαύτῃ ἀποστάσει ἀπὸ χωρίου, ὥστε νὰ μὴ ἀκούηται φωνὴ ἀνθρώπου ἑοῶν τος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου χωρίου εἰς τὴν θέσιν ἐν ᾗ εὑρηται ἡ γῆ" ὁ δ' ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκχέσῃ ὡρε ἀν τίτλους ἰδιοκτησίας.

Ὁ Κύριος Οὐόκαπ, (ὁμώνυμος σχεδὸν ἐκ τῶν Ἄγγλων Διοικητῶν, ὅστις ἐθεώρησε καθῆκόν του νὰ πολιτευθῇ παιδαμερολήπτως πρὸς Χριστιανοὺς καὶ Τούρκους καὶ διὰ τοῦτο ἴσως ἐὲν εἶναι πλέον διοικητὴς ἐν Κύπρῳ) δύναται νὰ μαρσέψῃ πόσαι χιλιάδες ἐποίκων εἶναι συνατὸν νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰς ἀπεράντους ἐκτάσεις τὰς ὁποίας περιῆλθε χωρὶς καὶ αἱ βροντωδέστατα φωναὶ νὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ ἀκουστικοῦ τυμπάνου τῶν περιοίκων.

Τὸ λυπηρότερον δ' ἔτι ἐν τῇ συνχύτει ταύτει τῆς ἀληθείας εἶναι τὸ ὅτι πρότερον ἡ Διοίκησις τῆς Κύπρου ἐὲν ἐφρόνει καὶ ἐπομένως ἐὲν θὰ ἐσείβαζε τὰς αὐτὰς πληροφορίας εἰς τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν, διότι. ἂν ἐὲν μας ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ὁ πρῶτος ἢ ὁ δεύτερος Μ. Ἀρμοστὴς ἐκ πρωτοβουλίας ἰδίας δὲν κειτο λίαν εὐνοϊκῶς εἰς ἐποίκισιν τῶν Τούρκων φυγάδων τῆς Βουλγαρίας!!! Μήπως εἶχε τότε μείζονα ἔκτασιν ἡ νῆσος: Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ὡς καὶ τὸ τεθὲν ἐν τῷ στόματι τοῦ γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ὅτι δὴθεν "τλεῖσται καταβάλλονται (ὑπὸ τῆς Διοικήσεως βεβαίως) προσπάθειαι ὅπως ἐνθαρρυνθῶσιν αἱ μεταναστεύσεις ἔκ τε τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου," καὶ τῶν ὁποίων προσπαθειῶν οὔτε ἴχνος ἴδομεν οὐδ' ὑποπτεύθημεν κἂν, εἶδεν ἡμῖν τὸ ἐν δύσιμον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ τέως προσωπικὸν τῆς Διοικήσεώς μας ἀποτυχὸν τῆς προθέσεως τοῦ νὰ "ἐνισχύσῃ τὸ ἐλλεῖπον τουρκικὸν στοιχεῖον," ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν ἐποίκισιν οἱουδήποτε πληθυσμοῦ χριστιανικοῦ, πιθανώτατον δὲ φαίνεταί μοι ὅτι δὲν θὰ ἔγραφε τάδε τὰς μόνας ἐὐνωϊκὰς λέξεις, ἃς ἔγραψέ ποτε περὶ Ἑλλήνων ὁ Μ. Ἀρμοστής. "Διαβεβαιοῦμαι ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν καταπλεόντων εἶναι ἄνθρωποι τίμιοι καὶ ἀγαθοὶ," ἐὰν προέλεπεν ὅτι ὁ ἔπαινος οὗτος θὰ ἐνέπνεε τῷ ἀγαθῷ Λόρδῳ Κιμβερλεῦ τὴν ἰδέαν ὅτι "οἱ ξένοι οὗτοι θὰ ἀποτελέσωσι τιμαλφῆ προσθήκην τοῦ πληθυσμοῦ," Τεθραίρομαι δὲ τοῦτο ἐκ τῶν λόγων ὑπαλλήλου τινὸς τῆς Διοικήσεώς μας, ὅστις ἀκριβομύθως πως εἶπε, διαβολογῶν τὸν ἐν τῷ περὶ νομοθετικοῦ συμβουλίου ἀφορισμὸν καὶ τὰ τῶν ξένων· "ἂν ἔχητε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξητε ξένους, ἦτο πιθανὸν νά μας φέρητε ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἕλληνας."

"Ἡ ἀποικία τῶν Μελιτσάμπων ἀπέτυχε (λέγει πληθῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν) διότι οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν ἐν καιρῷ ἡσυχαστικῷ [τὸ πυρετωδέστατον ὅσον ἐνθυμεῖται Κύπριος θέρους τοῦ 78] ἐν εἰς μέρος τῆς Κύπρου φαλλους ἀτέκμαρτος προστασία τῆς Διοικήσεως ὅτι οὐδέποτε θὰ εὕρῃ δίκαιον ὁ καταγγέλλων καταχρατὴν ὑπάλληλον. Ἴσως θά μας ἐνθυμίσωσιν ἑκατοστὴν ταύτην φορὰν τὸ μοναδικὸν παράδειγμα τοῦ Κα δῆ τῆς Πάφου, τὸ ὁποῖον ἐφυγόμαρε τοσάκις εἰς τὰς κυανᾶς βίβλους, ἀλλ' ἂς ἦναι βέβαιοι ὅτι οἱ Κύπριοι, οἱ γνωρίζοντες τὰ ἐλαττήματα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ γεγονότος ἐκείνου, δὲν θὰ χάψουν τὸ δόλωμα μετὰ τῆς αὐτῆς τῶν ἐνλόγου δίψῃ εὐκολίας, διότι, ἄλλως τε, γνωρίζουν ὅτι διὰ τὰ αὐτὰ φαινόμενα ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Τουρκ. Διοικήσεως ἡ κοινὴ συνείδησις φρονεῖ ὅτι συμβαίνουν ἐν τοῖς Ταβὶ ὅσα συνέβαινον καὶ πρότερον καὶ ἡ δικαιοσύνη διανέμεται καθ' ὃν τρόπον ἀπαράλλακτα ἢ πρὶν ἢ ἐκ τούτου ἔχομεν ἀξιόπιστον διὰ τὴν Διοίκησίν μας μάρτυρα τὴν σύνταξιν τοῦ κυβερνητικοῦ ὀργάνου τῆς Λεμησσοῦ. "Εἰς τὰ χωρία, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη, ἔγραφεν ὁ Κ. Ρὴς ἐν κόμμασι, ἤκουσε παράπονα κατὰ τῆς ἀθλιότητος τῶν δικαστηρίων." Τέλος πάντων ἔφαγεν ἄχρις ὥρας ἡ ἐγκατεστημένη Διοίκησίς μας ὑπὲρ τῆς καταπιεζομένης ἀμπελουργίας, ὥστε νὰ δικαιῶται νὰ καυχηθῇ ἐπὶ τῇ προόδῳ [ἢ ἐὰν πράγματι ἐγένετό τις πρόοδος] τῆς ἀμπελουργίας;

Καθ' ἡμᾶς θὰ ἀρχίσῃ ἡ ὑπεσχημένη ἡμῖν εὐθυμωνία ἐν ᾗ ἂν ὥρᾳ ἀποφασίσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Φιλελευθέρων νὰ στείλῃ ἀνθρώπους τῶν ἀρχῶν του ἀντὶ τῶν φίλων τοῦ Κόμητος Καρναβῶν οἵτινες ἀφοῦ διὰ τῶν γνωστῶν ὑποῖς μέσων κατώρθωσαν τὰ μάτια ὥσωσι μέχρι τοῦδε τὰς ἀγαθὰς ὑπὲρ ἡμῶν προθέσεις τοῦ νέου ὑπουργείου, ἔχουσι καὶ τὴν σκληρότητα νά μας λέγωσιν "Ζήτω, ζήτω ὁ γεραρὸς Γλάδστων, τί σας ἔκαμεν ὁ γεραρὸς Γλάδστων;

Ἐν Λάρνακι,

Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμοστὴς δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν αἷς περιβέβλη ται, "εὐηρεστήθη νὰ κηρύξῃ τὴν πόλιν Λεμησσοῦ μεμολυσμένην ἐκ χολερικῆς ἐπιδημίας."

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου "Τύρος" ἀποπλεύσαντος ἐντεῦθεν τὴν δευτέραν ἀνεχώρησαν πολλοὶ οἰκογενειαι στρατιωτῶν εἰς Μελίτην.

Μέγα μέρος τοῦ ἐν Ὁλύμπῳ στρατοῦ κατῆλθε τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τὸ στρατόπεδον Πολεμιδίων. Οἱ Σεβαστοί, ἐμπεπιστευμένοι τὴν Πολεμιδίοις, δὲν ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ "Τύρος", ὡς ἐλέγετο.

Τὴν Δευτέραν κατεπλεύσαν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ ἀτμόπλοιον "Νέα Τόρκη" κομίσαν στρατιώ-

τας τινὰς τοῦ Ἐπιμελητηρίου, διακοσίους ἡμιονηλάτας καὶ πεντακοσίους ἡμιόνους. Χθὲς δὲ ἀπέπλευσεν ἐντεῦθεν δι' Ἀλεξάνδρειαν καὶ Μελίτην, παραλαβὸν τοὺς πρό τινος ἐνταῦθα ἀφικομένους ἀσθενεῖς στρατιώτας, 106 τὸν ἀριθμὸν, τὰς τέσσαρας νοσοκόμους γυναῖκας καὶ πολλὰ κιβώτια φαρμάκων καὶ ἄλλας ἀποσκευάς.

—

Τὸ ἀτμόπλοιον «Γὲλτ», προερχόμενον ἐξ Ἀγγλίας, ἐκόμισεν ἐνθάδε ὠλήνας διὰ τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον διοχέτευσιν τοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὕδατος· οὕτω λοιπὸν μετ' ὀλίγας ἡμέρας περατοῦται ἡ διοχέτευσις, ἐλπίζεται δ' ὅτι τὸ ἐκ τοῦ στρατοπέδου περισσεῦσον ὕδωρ ἐνωθήσεται δι' ὀχετῶν μετὰ τοῦ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ὅπερ ἀπό τινος μεγάλως ἠλαττώθη, μὴ ἐπαρκοῦν ταῖς ἀνάγκαις τῆς πόλεως.

—

Ἕτεροι πεντακόσιοι ἡμίονοι καί τινες ἵπποι ἐκομισθησαν διὰ τοῦ φορτηγοῦ «Ἑλλάδος». Ἅπαντα τὰ ζῶα ταῦτα θέλουσι πωληθῆ προσεχῶς ἐν Κύπρῳ, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ κάτωθι δημοσιευομένῃ εἰδοποιήσει τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

—

Λέγεται ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην κ. Χάκκετ στρατὸς ἐπαναχάμπτει αὖθις εἰς Κύπρον, ἀλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος ἀπέρχεται εἰς Μελίτην.

—

Ἠκούσθη ὅτι μετὰ δύο ἑβδομάδας τίθενται εἰς ἐνέργειαν αἱ νέαι δικαστικαὶ μεταρρυθμίσεις, ἡ θέσπισις τοῦ νέου Νομοθετικοῦ σώματος συγκρότησις δὲν φαίνεται προσεχής. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν γενήσεται, διότι τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου συνδέεται στενώτατα μετὰ τοῦ πολιτικοῦ μέρους τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος. Ἴδωμεν.

—

Ἀπό τινων ἡμερῶν φαίνεται ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τοῦ ὁρίζοντος περὶ τὰς 3 ὥρας μετὰ μεσονύκτιον λαμπηδὼν, οὐ ἡ αἰτία, μόνον ζωηρὰ, διευθύνεται πρὸς δυσμάς.

—

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην αἱ πρόσφυγες ὁμιλητὸν ἀναχωροῦσιν ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον διὰ ταχυπλοίων καὶ ἐκτάκτων ἀτμοπλοίων καὶ οἱ στιφρότεροι ὀλίγοι ἐξ ἐναπομεινάντες ἔτι ἀναμένουσι κατ' αὐτάς. Διὰ τοὺς ἀπόρους ἀπευθύνθη ὁ Διάμαρος κ. Καλλίνης πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἵνα ἡ κυβέρνησις τοὺς πλοιάσῃ ἀστικοῦ τινος καὶ μεταφέρῃ αὐτοὺς εἰς Αἴγυπτον.

—

Ὁ «Κ. Κῆρυξ» ἐν τῷ τελευταίῳ του φύλλῳ ἐπανερχόμενος ἐπὶ τὰ δημαρχιακὰ συμβουλεύει τὴ κυβερνήσει, ἀφοῦ οἱ κάτοικοι ἀρνοῦνται νὰ προβῶσιν εἰς δημοτικὰς ἐκλογὰς νὰ διορίσῃ αὐτὴ ὡς μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκ τῶν «σεβαστοτέρων» πολιτῶν, ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ καὶ τούτου, νὰ ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν τοῦ δήμου τῷ Διοικητῇ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων!!!

—

Τὴν Τρίτην κατέπλευσεν ἐνταῦθα, προερχόμενον ἐκ Σουέζ, τὸ Γαλλικὸν καταδρομικὸν «Βολτιζὲρ», τὴν Πέμπτην δ' ἀπέπλευσεν εἰς Λάρνακα.

—

Λέγεται ὡς βέβαιον ὅτι μετὰδύο ἑβδομάδας ἀφικνοῦνται εἰς Κύπρον οἱ κατὰ τὰς δικαστικὰς μεταρρυθμίσεις διορισθέντες Ἄγγλοι πρόεδροι τῶν δικαστηρίων Λεμησσοῦ καὶ Λάρνακος, ἀντικαθιστάντες τοὺς ἤδη προεδρεύοντας κ α δ ῆ δ α ς.

—

V R

Κατὰ τὴν ἤδη ἐκδοθεῖσαν εἰδοποίησιν οἱ ἡμιονοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν θέλουσι πωληθῆ διὰ δημοπρασίας εἰς τὰς ἀκολούθους θέσεις κατὰ τὰς ἑπομένας ἡμερομηνίας.

Τὴν Τετάρτην 4 Ὀκτωμβρίου ε. ν.
Ἐν Λάρνακι περὶ τοὺς 200 Ἡμιόνους.

Τὴν Παρασκευὴν 6 καὶ Σάββατον 7 Ὀκτωμβρίου ε. ν.
Ἐν Λευκωσίᾳ περὶ τοὺς 350 Ἡμιόνους.

Τὴν Δευτέραν 9 Ὀκτωμβρίου ε. ν.
Ἐν Ἀμμοχώστῳ περὶ τοὺς 150 Ἡμιόνους.

Τὴν Πέμπτην 12 Ὀκτωμβρίου ε. ν.
Ἐν Λεμησσῷ περὶ τοὺς 250 Ἡμιόνους.

Τὸ Σάββατον 14 Ὀκτωμβρίου ε. ν.
Πιθανῶς ἐν Πάφῳ περὶ τοὺς 50 Ἡμιόνους.

Οἱ ἄνωθεν ἡμιονοι θέλουσι πωληθῆ ἀναποφεύκτως.

Οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως θέλουσιν ἀναγινώσκονται πρὶν ἡ πώλησις ἀρχίσει.

Ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι ταῖς μετρηταῖς εἰς νομίσματα Ἀγγλικὰ πρὸ τῆς παραλαβῆς.

Αἱ πωλήσεις θέλουσιν ἀρχίσει εἰς τὰς 10 π. μ.

Ρ. Σ. ΧΙΔΛΗ.
Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιμελητηρίου Κύπρ.
Λεμησσὸς 28 Σεπτεμβρίου 1882.

Σημ. Ὀλίγοι ἵπποι θέλουσι πωληθῆ ἐν Λεμησσῷ.

Γεράσα, 9 Σεπτεμβρ. 82.

Ἀξιότιμε Κύριε Σωτάκη.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν ὅτι εἰς τὴν ἐνταῦθα νεοσυστατον Σχολὴν, τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Ν. Γεωργιάδου διευθυνομένην, ἤρξαντο φοιτῶντες μαθηταὶ ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία Ἀπισιὰ, Παραμύθαν ἢ Σπιτάλι, προσιχῶς δ' ἐρχονται ἢ ἀπὸ Μαθηκολώνην· ἀξιοκατάκριτοι ὄντως εἶναι οἱ τῆς Ἀψιοῦς κάτοικοι, οἵτινες οὐδένα μαθητὴν ἔπεμψαν, ἂν ἡ εὑρίσκεται τὸ χωρίον των πλησιαίτατα τῆς Γεράσας.

Ἐπειδὴ τὸν χειμῶνα εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐν τῷ προσωρινῷ οἰκήματι διαμονὴ τῶν μαθητῶν, οἱ ἐγχώριοι διὰ τῆς παρακινήσεως τοῦ διδασκάλου ἤρχισαν τὴν ἐκ ξεμελίων οἰκοδόμησιν καταλλήλου σχολῆς, ἐμὲ δὲ βέβαιος ὅτι ταχέως θὰ λάβω τὴν εὐχαρίτησιν ν' ἀναγγείλω ὑμῖν τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ οἰκοδομήματος· ἡ εὐγενὴς αὕτη πρᾶξις φέρει πολλὴν τιμὴν εἰς τοὺς κατοίκους Γεράσας ἐν τροποποιΐᾳ αἴσιον τὸ μέλλον, ἂν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀβελτιρίας παρεμβάλωσι προσκόμματά τινα, θ' ἀναγγείλω τὰ ὀνόματα τῶν κακοποιῶν εἰς τὴν Ἀλήθειαν ἵνα στιλιτευθῶσιν ὡς τοιοῦτοι ἀρμόζει.

—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΑΝΤΑ 23.— Ὁ στρατηγὸς Γοὺδ ἔφθασε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Σιρπὶρ. Μετὰ μεγάλης βραδύτητος προεχώρησε, διότι ὁ σιδηρόδρομος παρεμποδίζετο ἐκ τῶν λιποτακτῶν, οἵτινες ἐδραπέτευον ἐκ τοῦ ἐν Ταπάζι στρατοπέδου τοῦ Ἀβδελλάλ.

Ὁ σὲρ Ἔβελιν Γοὺδ διενοεῖτο νὰ μείνῃ ἐν Σιρπὶρ μέχρι τῆς 3 ὥρας τῆς σημερινῆς πρωΐας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 23.— Ὁ Χρόνος λέγει, ὅτι σκοπὸς τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς εἶναι νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διῶρυξ τοῦ Σουέζ, νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ κίνδυνος, ὅτι θὰ ἐμφανισθῇ ἐξ τὸ μέλλον ἄλλος Ἀραΐβης, νὰ ἀποκατασταθῇ δὲ καὶ ὑποστηριχθῇ ἀγαθὴ κυβέρνησις ἐν Αἰγύπτῳ.

Ὡς πρὸς τὸ ἐξελεγκτήριον, ἡ Ἀγγλία θὰ προβαίνῃ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας περισκέψεως. Δὲν θὰ λείπῃ δὲ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς δεδικαιολογημένας ἀξιώσεις τῆς Γαλλίας.

ΤΑΜΙΛΘΙΣ 23. Κατὰ τηλεγραφήματα τοῦ στρατηγοῦ Γοὺδ τὰ φρούριατῆς Ταμιάθεως παρεδόθησαν εἰς τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν, ἅμα τῇ ἐκεῖσε ἀφίξει τουπιρὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχον πόρδαι ἀξιωματικοὶ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ἀβδελλάλ. Οἱ στρατιῶται ἦσαν ὀλιγαρίθμοι.

Ἡ πρωτεύουσα τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν πρὸ πάντων δὲ πολεμοφοδίων, εἶναι μεγάλη, ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν τηλεβόλων καὶ τουφεκίων εἶναι ἀκόμη ἄγνωστος.

ΓΕΝΕΥΗ 24.— Ἀρκετοὶ Ἐλβετοὶ ταύτα κατεγράφησαν ὡς χωροφύλακες ἐν Αἰγύπτῳ. Μέρος αὐτῶν ἀνεχώρησεν ἤδη.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 24.— Δύο μεταφορικὰ ἀπέπλευσαν, ὅπως στρατολογήσωσι στρατὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 24.— Ὁ Τσάρος ἐπαίνεσε ἐντεῦθεν ἐπιτήδεια προμνήσθη σώματος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25.— Ὁ σὶρ Γάρνετ Ὠόλσλεη ἢ ὁ σὶρ Βαλεντὶν Σὲημουρ ἐγένοντο πατρίκιοι. Διευκρινήθη ὅτι ὁ σὶρ Γάρνετ Ὠόλσλεη ἐστρατήγησε κατὰ τοὺς Ἀσάντες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 26.— Ὁ Σουλτάνος διώρισεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ὅπως συζητήσῃ τὸ αἴγυπτ. ζήτημα. Ζήτημα, σύγκειται δὲ ἐκ τῶν ὑπὸ Σαὶτ πασᾶ, Ἀσὴμ πασᾶ καὶ Δερβὶς πασᾶ.

Ἡ Τουρκία παρεχώρησε τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ διαφιλονεικούμενα σημεῖα. Ἡ προταθεῖσα συνδιάσκεψις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγκατελείφθη.

—Ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Λ. Βυζάντιος, πολιτικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ κ. Κλέων Ραγκαβῆς ἀπέβη εἰς Εὐρώπην.

—Ὁ Κεδίβης ἀπῆλθεν εἰς Κάϊρον μετὰ τοῦ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Μάλετ, καθ' ὃν ὅλως τὸ τέλος μέχρι Καΐρου σιδηροδρ. παθημένος ὁ ἀγγλ. στρατὸς ἀπέναντι αὐτῆς τὰς προσηκούσας τιμάς.— Ὁ Ἀράβη, εὑρισκόμενος ἐν φυλακῇ ἐν Καΐρῳ, ζητεῖ ἐγγραφά τινα ἐκ τοῦ ὑπουργείου ὅπως ποιήσῃ τὴν ἀπολογίαν του.

—

Ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ «Νεολόγου» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ Ἀραβῆ ὑπὸ δίκην. Οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ ἄγγλον δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὸς πρόξενος σὶρ Μάλλετ διετάχθη νὰ πληροφορήσῃ τὸν χεδίβην ὅτι ἐπιφυπτώσει ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καταδικαζούσης τὸν Ἀραβῆ εἰς θάνατον, ἀπαιτεῖται πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἀγγλίας, Οὕτω οἱ Ἄγγλοι φρουτίζουσι περὶ τῶν πρὸ καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν δίκην, περὶ τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς τοῦ Ἀραβῆ.

Ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Ἀραβῆ ὑπὸ ἄγγλου δικηγόρου εἶναι εἰστρὰ εἰρωνία τῆς τύχης. Ἀλλ' ἅπασα ἡ δικογραφία, αἱ μαρτυρίαι, τὰ ἔγγραφα, αἱ ἀλληλογραφίαι κτλ. θὰ διέλθωσι διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἄγγλου δικηγόρου. Οἱ ἐν Λονδίνῳ εἶναι περίεργοι· ἐπιθυμοῦσι νὰ γαώσκωσι τὰ πάντα λεπτομερῶς. Ἐὰν ὁ Ἀραβῆς δυστροπήσῃ καὶ δὲν φανερώσῃ εἰς τὸν αὐτεπαγγέλτως διορισθέντα αὐτῷ ἄγγλον δικηγόρον ἅπαντα τὰ ἀμυντικὰ αὐτοῦ μέσα, ἔχει ἀνοιχθῆν τὴν κεφαλὴν του ὡς ξίφους τοῦ Δαμοκλέους τὰς ἐνεργείας τοῦ σὶρ Μάλλετ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς του ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἀγγλίας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐμπιστήρευσις του εἰς τὸν δικηγόρον εἶναι πλήρης καὶ τελεία, τότε ὁ σκοπὸς τοῦ διορισμοῦ τοῦ δικηγόρου τούτου ἐκπληροῦται. Οἱ Ἄγγλοι ἔλαβον μέτρα περὶ ἀμφοτέρων τῶν προϊπτώσεων.

Δύναταί τις νὰ ἴδῃ ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη ἀνάμιξις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης ἐν Αἰγύπτῳ ἀποτελῇ

φράζει μόνον εἰς κυρίαρχον δύναμιν τῆς χώρας ἐκείνης ἐπιτρεπομένην. Τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ εἰπῇ καὶ περὶ τῆς σημερινῆς ἐκ Λονδίνου εἰδήσεως ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὁμοθύμως ἐπιφοκιμάζουσι τὴν σύστασιν αἰγυπτιακῆς χωροφυλακῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἀρχηγίαν ἀγγλων ἀξιωματικῶν. Ἀλλ' ἰδοὺ ἀφ' ἑτέρου ὁ Λονδίνειος Χρόνος διαβεβαιοῦται ὅτι "ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐνετείλατο τοῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώποις αὐτῆς νὰ πληροφορήσωσι τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια ὅτι σύμπαν τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος ἀπαιτεῖται τὴν τῆς Αἰγύπτου πρυσάρτησιν, περὶ ἧς ἄλλως ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης οὐδόλως σκέπτεται". Αἱ ἀφιλοκερδεῖς αὐτοῦ διακηρύξεις ὑπερακοντίζουσι τὰς τοῦ κ. Βερθελεμὺ Σαὶντ Ἱλαὶρ περὶ Τύνιτος. Ἡ λέξις "προσάρτησις" σημαίνει κατάστασιν, τοῦτο δὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐποχῇ ἠχεῖ ἀξύπνως εἰς τὰ ὦτα καὶ ἔχει τι τὸ ἄγριον καὶ σκληρὸν, ὥστε εὐνόητος εἶναι ἡ προθυμία, μεθ' ἧς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀποκηρύσσει πᾶσαν τοιαύτην πρόθεσιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον εἰσήχθη εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον νέον κεφάλαιον, καθ' ὃ ἄνευ ὁριστικῆς προσαρτήσεως δύναταί τις νὰ προσποιῆται ἀπάσας τὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας. Ἡ ἀτέλειξις τῶν γεγονότων δεικνύει ἀποδεικνύει κατὰ πόσον ἡ Ἀγγλία ἀποδέχεται ἢ ἀποδέχεται τὸ νέον τοῦτο σύστημα.

Κατὰ τὰς ἐκ Ρωσσίας εἰδήσεις ὁ τσάρος μεθ' ἁπάσης τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἀφίκετο χθὲς εἰς Μόσχαν. Ἐνθουσιώδης ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑποδοχὴ ἐγένετο αὐτῷ. Βεβαίως ἡ μετάβασις του κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν πάλαι πρωτεύουσαν τῆς Ρωσσίας συνδέεται μετὰ τῆς τελετῆς τῆς στέψεως. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἄκρα σιγὴ ἐτηρεῖτο ὑπὸ τοῦ ρωσσικοῦ τύπου καὶ οὐδεὶς ἐγίνωσκε πότε ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἀνεχώρει εἰς Μόσχαν, πότε θὰ γένηται ἡ στέψις ἐν ὑπάσας ἡμέρας θὰ διαρκέσῃ ἡ τελετὴ αὐτη. Ὅθεν τὸ ταξείδιον ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο αἰφνιδίως καὶ οὐδὲ τὰ σημερινὰ τηλεγραφήματα μετὰ θετικότητος ἀγγέλλουσιν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς στέψεως. Ὁπωσδήποτε αἱ ἐν Μόσχᾳ εὐρηταὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ στρατιωτικῶν ἐργασιῶν ἔσονται τὸ κύριον ζέμα τῆς ἡμέρας. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος περιβαλλόμενος τὸ στέμμα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἀναλαμβάνει ἐπισήμως τὴν πληρεξάσκησιν τῆς δυνάμεως καὶ τὴν φροντίδα περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου Κράτους. Τίνι τρόπῳ προσλήψεται νὰ στερεώσῃ τὸ οἰκοδόμημα τῶν προπατόρων αὐτοῦ; Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσσίας πολλὰ ἐρρέθησαν καὶ πολλαὶ μεταβολαὶ ἀναμένονται. Περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους τούτου ἐπικρατεῖ ἐν Εὐρώπῃ μία, μόνον καὶ μονὴ ἰδέα· ἀλλάσσουσι τὰ πρόσωπα ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα εἶναι τὸ αὐτὸ πάντοτε.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου συνοδεύει τὸν αὐτοκράτορα εἰς Μόσχαν καὶ θέλει ἐπιτεθῆ τὴν ἀνωτέραν νέαν διάκρισιν τῶν ἐν ταῖς ἀκραίαις τῆς Βαλτικῆς, ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Βιστούλα, ἰδίᾳ ἐν Μεμέλ, Πιλλάῳ καὶ Δάντσιγ.

γαρίας συμπληροῖ τὴν κατὰ τὸ ρωσσικὸν σύστημα ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ του. Αἱ δύο Βουλγάρικαι μοναρχίαι θὰ διοικῶνται ὑπὸ ρώσσων στρατηγῶν. Οἱ Ρῶσσοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸν ρωσσικὸν ἢ τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν τηροῦντες τοὺς βαθμοὺς, τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος κατὰ τοὺς προβιβασμοὺς καὶ τῆς ὑπηρεσίας πρὸς σύνταξιν. Περὶ τοῦ βασιλέως Μιλάνου οὐδὲν λέγομεν, διότι τ' ἀφορῶντα εἰς αὐτὸν ἀνάγονται εἰς τὸν κύκλον τῶν συμφερόντων τῆς Αὐστρίας. Ἐπειδὴ ἡ κυρίως πολιτικὴ τῆς Ρωσσίας εἶναι ἡ ἀνατολικὴ, ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὰ πάντα μετὰ πρυσοχῆς ἐξετάζονται καὶ τὸ ὄμμα ἐκ τῆς χερσονήσου τοῦ Λίμου ἀκουσίως στρέφεται εἰς τὸν Καύκασον. Καὶ ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἀλληλοδιαδιαδόχως ἀγγέλλονται καὶ διαψεύδονται συγκεντρώσεις ρωσσικῶν στρατευμάτων. Βεβαίως ὑπ' οὐδενὸς ἐπαπειλεῖται ἡ Ρωσσία κατὰ τὰ μεθόρια ἐκεῖνα καὶ οἱ ἐξοπλισμοὶ αὐτῆς, ἐὰν γίνωνται τοιοῦτοι, εἶναι δυσεξήγητοι. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε πάντα ταῦτα παρέχουσιν ἀφορμὴν εἰς φήμας καὶ ἀνησυχίας, αἵτινες ἀόριστοι καὶ ἄνευ βάσεως καὶ λόγου πλανῶνται εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τὸν ἔτι τεταραγμένον ὑπὸ τοῦ κρότου καὶ τοῦ καπνοῦ τῶν ἀγγλικῶν ἐν Αἰγύπτῳ τηλεβόλων.

Περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἀγγλίας ἀπέναντι τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἡ Standard τοῦ Λονδίνου γράφει: "Εἰμεθα ἀπολύτως ἐλεύθεροι νὰ ἄρωμεν ἐκ τοῦ μέσου τοῦ Ἄραβυ ὅπως ἂν αὐτοὶ θελήσωμεν διπλωματικὰς δυσχερείας θὰ εὕρωμεν, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐξουσίαν ὁ Τιβφίκ. Ἡ ἀναβλητικὴ διάσκεψις θὰ ἀναλάβῃ τὰς συνεδριάσεις της· ἡ Γαλλία ἂν ἐπιδείξῃ ζωηρότατον διαφέρον περὶ τὰ αἰγυπτιακὰ ἡ Ἰταλία θὰ ἐννοήσῃ, ὅτι παρὰ πολὺ παρημελήθησαν αἱ ἀξιώσεις της· ἡ Ρωσσία ἂν ἐνθυμηθῇ τὴν συνθήκην τοῦ ἁγίου Στεφάνου· Αὐστρία δὲ καὶ Γερμανία θὰ προστατεύσωσι τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικυριαρχίαν. Ἀλλ' ὅσαν καὶ ἂν πειραζῶσιν οἱ διπλωμάται τὰ ἐλαττώσωσι διὰ τῆς γραφίδος, ὅσα ἡμεῖς διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐξησφαλίσαμεν εἰς τὸν πολιτισμὸν ἀγαθὰ, ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέρμα ἡμῶν εἶναι σαφέστατα. Οὔτε ἀξιώσεις, οὔτε αἰτήσεις θὰ διατυπώσωμεν διὰ ζίας ἐνόπλου. Ἀλλ' ἀποφασίσαντες ἤδη τί ἀπαιτοῦσι τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα, ζὰ ποιήσωμεν ἐπισκῆ χρῆσιν τῆς νέας ἡμῶν θέσεως, ὅπως ἀποδείξωμεν σεβαστοὺς τὰς ἀγγλικὰς ἀξιώσεις. Διὰ τῆς τέως εἰλικρινοῦς παρρησίας, ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας θὰ ὑπερνικήσωμεν τὰ μέγιστα τῶν προσκομμάτων".

Ἀγγέλλεται ὅτι ἐκτὸς τῶν ὀχυρωματικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἐκτελοῦνται ἐν τοῖς φρουρίοις τοῦ Πόζεν ἢ τοῦ Θρὸν ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις διέταξε τὴν ἀνέγερσιν νέων ὀχυρωμάτων ἐν ταῖς ἀκραίαις τῆς Βαλτικῆς, ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Βιστούλα, ἰδίᾳ ἐν Μεμέλ, Πιλλάῳ καὶ Δάντσιγ.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τοῦ Μαυροβουνίου, ἥτις μέχρι τοῦδε ἐτήρησεν εὐμενῆ πρὸς τὴν Αὐστρίαν γλῶσσαν, μετέβαλεν αἴφνης ὕφος, ἀφ' ὅτου ἐγνώσθη ἐν Κεττίγνῃ ὅτι ἐπέτυχον αἱ περὶ τῶν δοσίλων καὶ κριβοσίων προσφύγων διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου καὶ τοῦ Ζαρῶνος Θέμελ.

Ἔδει νὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παλινοστήσεως τῶν προσφύγων τούτων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν τὸ Μαυροβούνιον αἰτεῖ παρὰ τῆς Αὐστρίας ἀπέναντι τῆς δαπάνης, ἣν συνεπήγετο ἡ συντήρησις τῶν προσφύγων. Αἱ διαπραγματεύσεις δὲν ἔληξαν καὶ οὕτως ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τοῦ Μαυροβουνίου μετέρχηται σφοδρὰν γλῶσσαν· οἰκτείρει τὴν τύχην τῶν πρυσφύγων τούτων οὓς χαρακτηρίζει ὡς ἴλωτας τῆς Αὐστρίας καὶ προβαίνει εἰς διακηρύξεις ἀφοσιώσεως καὶ πίστεως πρὸς τὴν Ρωσσίαν.

Μόσχα. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἀφίκοντο τὴν πρωΐαν ταύτην εἰς Μόσχαν. Τὸ πλῆθος μένον αὐτοὺς πολυαρίθμως ἐπεδείξατο ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας αἱ ΑΑ ΜΜ. ἐπεσκέφθησαν πολλὰς ἐκκλησίας.

—Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες συνεχῶσιν ὁμοθύμως τὸν καταρτισμὸν αἰγυπτιακῆς χωροφυλακῆς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἄγγλων ἀξιωματικῶν.

Πετρούπολις: Ὁ "Νέος Χρόνος" βεβαιοῖ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐλευθερίας ἀπαιτουμένην πρόνοιαν ὅπως εἰς περιστώσει ἀνάγκης, ὑπάρχωσιν ὡς ἐν πολέμῳ ἐξωπλισμένα ἅπαντα τὰ πολεμικὰ πλοῖα.

—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔλεξε τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς στέψεως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξ.

Γνωστὸν ὅτι ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διευθυντὴς τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ ψευδῶς διέδωκεν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην τηλεγραφικῶς ὅτι πλεῖστοι τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλήνων συνώμοσαν μετ' ἰδιαγενῶν καὶ ἄλλων ὅπως σφάξωσι δῆθεν Εὐρωπαίους καὶ τὸν Κεδίβην καθ' ἣν ἡμέραν οἱ ἀτάκτοι προσέβαλλον τοὺς ἐν Ραμλίᾳ Ἄγγλους. Ἐπὶ τῇ εἰσχρᾷ καὶ ἐπονειδίστῳ ταύτῃ συκοφαντίᾳ, ἅπας ὁ τύπος κατεξανέστη κατὰ τοῦ βδελυροῦ συκοφάντου. Ἕλλην δὲ Ἠπειρώτης, Χαρίδαος Κ. Σκενδέρβεης ἀνομαζόμενος, ἀπηύθυνε τῷ βδελυρῷ συκοφάντῃ τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν, μεθ' ἣν ἀγνοοῦμεν τί συνέβη.

Κύριε Μ. Γ. Σχιτζλερ!

Ἐντεῦθεν.

Τὰ προ ἡμερῶν ὑπὸ σοῦ τηλεγραφηθέντα περὶ συνωμοσίας δῆθεν ἐνταῦθα Ἑλλήνων σκοπούντων τὴν σφαγὴν Εὐρωπαίων καὶ τοῦ Κεδίβου προσέβαλον καιρίως τὴν ἐντιμότητά μου. Μὴ ἀνεχόμενος δὲ τὸ παράπαν τὰς συκοφαντίας, ἃς ἐπὶ σοῦ ταύτας προτείνωσίς ὑμᾶς ἢ νὰ διαψεύσητε ἐπισήμως ἐπὶ τηλεγραφήματος ἐν Λονδίνῳ τὰς κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ προσαφθείσας κατηγορίας ὡς ἐκ χθὲς διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου σας εἰδοποίησα ἢ ἀποκαλῶν ὑμᾶς ἄτιμον καὶ αἴσχρον συκοφάντην προσκαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς παρούσης μου εἰς τὴν μέχρι θανάτου μονομαχίαν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς σήμερον μεσημβρίας.

Τὴν ἐκλογὴν τῶν ὅπλων ἐκ τοῦ μέρους ἀφίνω εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν σᾶς ἀναμένω ἑπομένως μετὰ τῶν μαρτύρων σας εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς.

Οἰκοθεν 16 Σεπτεμβρίου 1882.

Χ. Κ. ΣΚΕΝΔΕΡΒΕΗΣ.

Ὁ ἐν Ἀθήναις διευθύνων τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν· ἐπιτετραμμένος, ἀπηύθυνε τὸ ἑπόμενον ἔγγραφον πρὸς τὸν Ἕλληνα ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν:

Ἀθῆναι 14]26 Αὐγούστου 1882.

"Κύριε Ὑπουργὲ, μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἀποχώρησιν τῶν ὑπὸ τὸν Ἀραβῆ ἀτάκτων αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν 12 (κ.) παρελθόντος μηνὸς, ἡ ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἦτο εἰς τὰς χεῖρας τῶν λεηλατῶν ἐκ τῶν ἐπιπρηστῶν, ταχεῖα βοὴ ἠκούθη πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς Ἀνάσσης παρὰ τῶν ἐκεῖσε τότε ἀντιπροσώπων τῆς Αὐτῆς Ἀγγλικῆς Μεγαλειότητος.

"Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης κατὰ συνέπειαν μ' ἐπιφόρτισε νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς διὰ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἐπιγόρευσαν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν ἑλληνικῶν αὐτοκινήτων ὁπωσδήποτε πρὸς τοὺς βρεταννοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ μέτρα τὰ βοηθείας, ἅτινα ἔλαβε πρὸς διάσωσιν ζωῆς καὶ περιουσίας.

"Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἀναλάβω τὴν διαβεβαίωσιν ἧς ὑπερέξαιρέτου μου πρὸς Ὑμᾶς ὑποληψεώς μου.

(ὑπ.) Edwin H. Egerton."

Ο ΔΙΟΜΗΔΗΣ,

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ Ι. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ἐ Λευκωσίας.

Ἐκδοθὲν ὑπὸ Λ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ.

Τοῦ πενταπράκτου τούτου δράματος οὗ ὁ ποιητὴς ἦτο Κύπριος, ἡ δὲ σκηνὴ παρίσταται ἐν Λιμασσῷ, πωλοῦνται ἀντίτυπα ἀντὶ ἑνὸς σελινίου παρά τε τῷ ἐκδότῃ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς "Ἀληθείας."

Γνωστοποίησις

Τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τῆς "Ἀληθείας" μετεκομίσθη ἐκ τῆν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἁγ. Ἰωάννου καὶ ἀντικρὺ τῆς ὁδοῦ "Περικλείτου τῆς Οὐκλίδας" εἰσοδομουμένης οἰκίαν τοῦ κ. Σάββ. Ν. Φραγκούδη, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Θ. Σχίζα. Οἱ τῶν χωρίων τοῦ Καμπυρτιοῦ Λεμησσοῦ συνδρομηταὶ τῆς "Ἀληθείας" ὀφείλουσι νὰ ζητῶσι τὰ φύλλα τῶν ἢ ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντος τοῦ κ. Ἀχιλλέως Κτωρίου.